

S čím si žltochvost Sadziarik začiernil svoje perie ?

Text a perokresby: Miroslav SANIGA

Žltochvostovi Sadziarikovi určila prababička Príroda žiť na streche ujovej horárne v dolinke Olinke. Tu je už od dávna jeho domov. Svoju škripavú pesničku najradšej prespevuje z hrebeňa strechy alebo komína. Len čo na sklonku marca prileťí z teplých krajov, už aj zasadne na začmudený komín a začne vyspevovať.

Žltochvost Sadziarik - žltochvost domový

Keď sa raz takto z plného hrdla rozospieval, prihovorila sa mu sýkorka Bielolíčka: - *Žltochvost Sadziarik, už dávno som sa ťa chcela opýtať na jednu vec.*

- *Teraz, keď som sa sem vrátil zdravý z ďalekého zimoviska, som taký šťastný,* - vravel žltochvost Sadziarik, - *pýtaj sa, na čo len chceš.*

- *Veľmi rada by som vedela, prečo si ty stále taký čierny ako sadza, len chvostík máš hrdzavý?*

- *Na túto tvoju otázku je veľmi ľahká odpoveď,* - odvetil žltochvost Sadziarik s úsmevom. - *Ak si všímaš, kde najradšej sedávam, sama si dáš na svoju otázku odpoveď.*

- *Ty ma chceš vari skúšať?* - spýtala sa sýkorka Bielolíčka. - *Ja*

náhodou viem o všetkých vtáčikoch, kde je ich domov a ktoré je ich obľúbené miestečko. Ty najradšej posedávaš na dymiacom komíne horárne uja Jana. Ved' aj teraz si tam hovkáš.

NA TÚRU S NATUROU

- No vidíš, a teraz už určite prídeš aj na to, prečo som čierny ako sadza, - odvetil žltochvost Sadziarik.

- Jasne, že viem, - vravela naradostená Bielolíčka. - Keďže stále posedávaš na dymiacom komíne, tak na teba sadá čierna sadza a od toho si čierny.

- To si krásne rozlúštila, - povzbudil sýkorku žltochvost. - Ešte ťa však čaká záhada môjho hrdzavého chvostíka.

- Na to som veru neprišla, aj keď si nad tým lámam hlavu už dlhšie, - odvetila smutne sýkorka Bielolíčka.

- Dobre, tak to ti prezradím sám, - riekol žltochvost. - Nuž chvostík mám hrdzavý tiež od komína.

- Od komína? - začudovala sa sýkorka Bielolíčka.

- Veru tak, od komína, - pokračoval žltochvost Sadziarik. - Pozri sem na tieto hrdzavé tehly, z ktorých je komín postavený. Chvostík sa mi o ne stále šúcha, a preto je hrdzavý.

- No ale toto, kto by si to len bol pomyslel? - povzdychla si sýkorka Bielolíčka a nechápavo krútila hlavou.

Žltochvost Sadziarik sa potom rozospieval na plné hrdlo. Vôbec mu pritom neprekážalo, že sa z komína horárne valili kúdoly čierneho dymu. On je totiž zvyknutý na to, že jeho odev je stále začiernený sadzou a navoňaný dymom z bukových triesok.